

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

17. De Canone Mathematico Ptolemæi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Anni 11.
Ioakim nō
omnino
completi.

7. Ex alio tamen capite arbitror sententiam de annis videri non omnino ferè tamen completis, facilius applicari ad Scripturam nem, & probabiliore rationes, quæ Nabuchodonosori annos 43. Chronologicos attribuunt. Hoc enim modo, ad annos transmigrations referuntur 7. vt exurgant anni ab enthronismo Nabuchodonosori: 37. annus 37. transmigrations erat 44. Nabuchodonosori, sed Eudæmo tribuendus sic 43. remanent Nabuchodonosori. Huc spectant, quædam de annis Iechoniæ & Sedeciz, & cap. seq. v. 12. cap. 25. v. 1. & 1.

QVÆSTIO XVII.

De Canone Mathematico Ptolemæi.

Vtilitas
huius Can-
onis.

I. Vt ea quæ de Nabuchodonosore & sequentibus Babylonioribus in sacris literis occurrunt, iuuariis disputentur, nonnullorum principibus repetenda alius videntur. In primis autem prænotionem Mathematicum Ptolemæi, haud ita pridem in lucem editum, quippe quem omnes fatentur magnum Chronologiae lumen, quidam omni auro præciosiorem esse affirmant. In eo Canone sine Cæsaribus recensentur Babylonij reges à Nabonassaro ad Cyrum, hinc Perseus ad Alexandrum Magnum, inde Ægyptiorum vsque ad Cleopatram, tum denique Romanorum Imperatores, ab Augusto ad Antoninum principibus anni sui adscribuntur, ijque vnam in summam ab Epochenonassari vsque ad cuiuslibet regis excessum colliguntur, v. g. Nabonassari anni 14. Nadio biennium, vnde 16. conficiuntur. Subijciuntur quoque Cozirus & Porus, quibus datur quinquennium, & 21. anni Nabonassari supputantur, vt ex ipso, qui sequitur Canone videre licet, quos alios exhibet Petauius sed non integrum, de Doctrina Temporum lib. 9. cap. 52. Eundem verò integrum & incorruptum Seihus Calaneo exemplari Ptolemæi, quod habetur Londini in Anglia, se accepisse tradit caput xi. Ifagoges Chronologicae Græcè transcriptis, quibus quod collectos annos notis apud nos vtilitatis expresserit.

CANON MATHEMATICVS

Ex P. Dionysio Petanio & Setho Caluifio transcriptus.

Ordo & nomina Regum.	Ex Petanio.		Ex Caluifio.	
	Regum Anni	collati Anni	Regum Anni	collati Anni
1. Nabonassarius.	14	14		
2. Nadius.	2	16		
3. Chozirus & Porus.	5	21		
4. Iulzus.	5	26		
5. Mardokempadus.	12	38		
6. Arcianus.	5	43		
7. Interregnum.	2	45		
8. Belithus.	3	48		
9. Apronadius.	6	54		
10. Rigebelus.	1	55		
11. Mellestimordacus.	4	59		
12. Interregnum.	8	67		
13. Ieariedinus.	3	80		
14. Saosducheus.	9	89	20	100
15. Chyniladanus.	14	103	12	122
16. Nabopolassar.	21	124	21	143
17. Nabuchodonosor.	43	167	43	186
18. Iluarodamus.	3	170	2	188
19. Neregatolafarus.	5	175	4	192
20. Nabonadius.	32	209	17	209
21. Cyrus.	9	218		
22. Cambyfes.	8	226		
23. Darius.	36	262		
24. Xerxes.	21	283		
25. Artax prior.	41	324		
26. Darius Nothus.	19	343		
27. Artax. II.	46	389		
28. Ochus.	21	410		
29. Arfes.	2	412		
30. Darius Arsami F.	6	418	4	416
31. Alexander M.	6	424	8	424

Quaest. Chron. P. 2.

bb

32. Phi-

ilippi
nologia
estamenti
IV
7

Ordo & nomina Regum Græcorum.	Annus Regum	A morte lexidri.
32. Philippus Aridei.	7	7
33. Alexander.	12	19
Græcorum Regum in Ægypto.		
34. Ptolem. Lagi.	20	39
35. Pt. Philadelphus.	38	77
36. Pt. Euergetes.	25	102
37. Pt. Philopator.	17	119
38. Pt. Epiphanes.	24	143
39. Pt. Philometor.	35	178
40. Pt. Euergetes II.	29	207
41. Pt. Soter.	36	243
42. Dionysius.	29	272
43. Cleopatra.	22	294
Romanorum Reges.		
44. Augustus.	43	337
45. Tiberius.	22	359
46. Caius.	4	363
47. Claudius.	14	377
48. Nero.	14	391
49. Vespasianus.	10	401
50. Titus.	3	404
51. Domitianus.	15	419
52. Nerua.	1	420
53. Traianus.	19	439
54. Adrianus.	21	460
55. Antoninus.	23	483

2. Vt annorum hoc Canone contentorum & series aptè, cum nostris, hoc
 et Romanis siue Iulianis annis componantur, meminisse conuenit. 1. hos an-
 nos esse æquabiles Aegyptiacos, quorum singuli constant 365. diebus, absque
 in intercalatione, vt declarauit, in qq. Chron. de annis Dom. Nabon. & c. cap. 8.
 Quo fit, vt certis temporum interuallis duplex annus Nabonassareus, vno Iu-
 liano aperiatur, v. g. anno Iuliano 521. iniit annus Nabonassari 227. prima Ia-
 nuarij, & 218. vltima Decembris, Anno Domin. 940. iniit annus Nabon. 1688.
 Calendis Ianuarijs, & 1689. die 31. Decembris, vt ostendi lib. cit. cap. 12. Ad
 quam annorum inæqualitatem respiciat, qui errare formidat.

*Continet
 annos æ-
 quabiles.*

3. Aduertendum 2. annum primum Nabonassari cœpisse anno ante æram
 Christi 747. die 26. Februarij; annum vero Nabonass. iniisse anno ante ean-
 dem æram 529. die 3. Ianuarij, quo anno Cambyses Imperium adeptus est.
 Annus item Nabonassari 425. ortus est die 12. Nouemb. anno ante Christum
 324. cum mense Iulio Alexander M. obiisset. Vnde patet, legitime in isto Ca-
 none finem Cyri ad annum 218. Nabonassari adscriptum; & obitum Alexan-
 dri ad annum 424. In quibusdam vero, hic Canon, vno, duobus, aut etiam
 pluribus annis ab historica & accurata annorum supputatione recedit, vt pa-
 tet in Artaxerxe II. cui hic 46. anni tribuuntur: sed non ex communi histori-
 corum & Chronologorum placito. Iuxta hunc Canonem Ochus Monar-
 chiam adisset anno Nabonassari 390. ante Christ. 359. cum tamen constet, id
 vt minimum biennio, si non quinquennio citius accidisse. Quare bene monet
 Petauus lib. 10. cap. 7. in hoc Canone, regum quorundam annos & epochas depræ-
 uate conuincit quod & Scaliger notauit lib. 3. Isag. Can. pag. 284. inquit. Hic enim Ca-
 non Mathematicus est, non historicus: ad motus Solis, Lunæ, aliorumque as-
 troborum deprehendendos, ex professo adhibetur, non autem ad stringendos
 vniuersæ historie nexus. Quo fit, vt in Canone omittantur Magi, qui post
 Cambysen regnum septem menses occuparunt, sicut & Artabanus, Xerxes II.
 Sogdianus suis locis non sunt inserti, quia exiguo tempore imperarunt, nec Ma-
 thematici tunc ex siderum aspectibus quicquam ad posterorum memoriam
 notatum transmiserunt.

*Latus est
 applicatur.*

4. Aduertendum 3. non omnia exemplaria huius Canonis inter se vbiq;
 congruere, vt cernere est in Soasduchæo, & lex sequentibus regibus quibus
 non idem annorum numerus apud Petauium adscribitur, qui apud Calui-
 sum. Deinde hic Dario Arsami dat 4. annos; Alexandro Magno 8. alias Dario
 6. totidemque Alexandro computantur. Nabopolassaro, aliqui 25. aliqui 29.
 largiuntur. Est tamen hic Canon magno Chronologiæ adiumento, dum va-
 rias eclipses, aliaque phænomena certis mensibus & diebus repræsentat, con-
 spiciantibus in idem tempus Olympiadum rationibus. Valet etiam ad crassos

*Discrepan-
 eius exem-
 plaria.*

bb 2 quo-

ilippi

Chronologia
 Testamenti

IV

7

quorundam errores palam faciendos, qui regum præsertim Persarum, contra venerandæ antiquitatis testimonia lectoribus obtruduntur. Hinc error Euncianus facile refutatur, inquit Sethus, nec Berodachus quosdam reges Persarum regno detrudere, aut quorundam imperatorum fuissent, si coherentiam huius Canonis, & vim eius perspexissent. Sin autem circiter aut triennio lis moueretur; non putarem eam ex hoc Canone posse: esto verisimile non sit, decennij errorem interuenisse, ubi consularia inter se consentiunt.

QVÆSTIO XVIII.

*An Merodach sit idem cum Mardokempad
Baladan cum Nabonassaro.*

*Quæstio
explicatur.*

1. Merodach siue Berodach rex Babylonius, qui legatos cum Mardokempad ad Ezechiam misit, vocatur in Scriptura filius Baladani, & Mardokempad fuit rex Babylonie, & Baladan fuit rex Persarum, & Merodach & Baladan eadem tempora. Vnde quæstio oritur, an Merodach sit Mardokempad Baladan Nabonassar?

Opinio 1.

2. Paludanus Tractatu 4. cap. 18. scribit nuncios Babylonios ad Ezechiam venisse circa annum regni ipsius decimum sextum; aram autem templi fieri sub annum 22. cœpisse: vnde cogitur asserere Merodachum prius regnasse, quam Nabonassarum, & hunc à Baladan, sicut Mardokempad à Merodacho distinguere.

Reijctur.

*Mardokempad
fuit Mero-
dach.*

3. Alij tamen plerique huius æui scriptores censent Mardokempad eundem esse cum Merodach. Ita Genebrardus in Ezechia, Serapion in 24. de Babyloniorum regibus, Tornielus & Salius ad ann. m. 3279. lib. 9. cap. 53. quibus subscribo. Assentiuntur Scaliger, Puncius, & ex parte Capellus. De particulari tamen istorum regum Chronologia omnes hæc auctores idem tradunt.

*Baladan
non fuit*

*Filius Na-
bonassari.*

4. Capellus enim anno m. 3279. Quidni, inquit, Baladan post Nabonassarum, pater duorum Merodachorum, quorum prior distinctionis causa dicitur Mardokempad, alter Merodach-baladan? Verum incerta est, ut leuissimè hæc suspicio, & cum Canone Mathematico pugnat. Capellus enim modo, breue fuisse prioris Merodachi regnum, puta a triennio ad summum, & vnnum duntaxat Merodachum exhibet, eique annos 12. consignat, & eius prædecessori quinquennium.